

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.387 van 4 mei 1998
in de zaak A. 76.855/IX-908.**

In zake : de n.v. IKEA BELGIUM,
die woonplaats kiest bij
Advocaten H. VAN HOOGENBEMT en C. DE WOLF,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Tervurenlaan 268 A

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Tewerkstelling en Arbeid,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 523.

DE wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 23 december
1997 namens de n.v. IKEA BELGIUM werd ingediend door
haar raadsman H. VAN HOOGENBEMT, advocaat te Brussel, om
de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

"Artikel 1 van het Koninklijk Besluit van 2 oktober
1997 tot wijziging van het Koninklijk Besluit van
30 mei 1997 betreffende het tewerkstellen van werk-
nemers op zondag in de kleinhandelzaken die hoofd-
zakelijk meubelen en tuinartikelen verkopen";

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 17 maart 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 april 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. DE WOLF, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat A. LINDEMANS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Artikel 11 van de Arbeidswet van 16 maart 1971 bepaalt wat volgt :

"Het is verboden werknemers 's zondags te werk te stellen".

Artikel 13 van diezelfde wet bepaalt evenwel :

"De werknemers mogen 's zondags tewerk gesteld worden in de bedrijven of voor het uitvoeren van werken aangewezen door de Koning".

1.2. Ter uitvoering van deze bepaling wordt op 30 mei 1997 een koninklijk besluit genomen dat luidt als volgt :

"30 MEI 1997. - Koninklijk besluit betreffende het tewerkstellen van werknemers op zondag in de kleinhandelzaken die hoofdzakelijk meubelen en tuinartikelen verkopen (1)

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de arbeidswet van 16 maart 1971, inzonderheid op artikel 13;

Gelet op het advies van de Nationale Arbeidsraad, gegeven op 19 februari 1997;

Gelet op de spoedeisendheid, gemotiveerd door het feit dat de betrokken sectoren bedoeld in het koninklijk besluit vragen om een dringende wettelijke regeling inzake de tewerkstelling van werknemers op zondag gezien de periode waarin die tewerkstelling piekperiodes kent zich in de komende weken en maanden voordoet;

Gelet op het advies van de Raad van State gegeven op 15 mei 1997, met toepassing van artikel 84, eerste lid 2° van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Tewerkstelling en Arbeid,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. Dit besluit is van toepassing op de werkgevers en werknemers tewerkgesteld in :

- 1° de winkels met als hoofdactiviteit de verkoop van meubelen bestemd voor privé-gebruik en waarvan bovendien in de ruimte voor het publiek toegankelijk over de hele oppervlakte uitsluitend meubelen vertoond worden, met uitzondering van de hierna opgesomde aanverwante producten; onder meubelen wordt verstaan, ongeacht de aangewende grondstof, elk meubelvoorwerp dat deel uitmaakt van een gebouw zijnde : zetels, huiskamer-, kinderkamer-, slaapkamer (slaapcomfort inbegrepen), tuin-, bureel-, badkamer-, radio- en televisiemeubelen; onder aanverwante producten wordt verstaan deze welke bestemd zijn voor de aankleding en de presentatie van de meubelen, zijnde gordijnen, draperieën, tapijten, textiel, behang, siervoorwerpen, verlichting en elektrische toestellen;

in het geval dat de meubelwinkels zoals bedoeld in dit artikel, aanverwante producten vertonen en ook verkopen in een afzonderlijke ruimte mag de totaliteit van de afzonderlijke ruimten maximum 10 % van de hele oppervlakte bedragen;

2° de winkels met als hoofdactiviteit de detailhandel van tuinartikelen, d.w.z. planten, tuinmeubelen en voorwerpen met het oog op de verfraaiing van de tuin van privé-persoonen.

Art. 2. De werkgevers die toepassing maken van dit besluit, melden dit jaarlijks voorafgaandelijk in de maand december aan de inspecteur-districtshoofd van de Inspectie van de sociale wetten.

Art. 3. De werknemers van bovengenoemde werkgevers mogen op zondag worden tewerkgesteld voor zover :

- zij vrijwilligers zijn;
- zij gewoonlijk worden tewerkgesteld in de winkel die overeenkomstig de wet van 22 juni 1960 tot invoering van een wekelijkse rustdag in handel en ambacht open mag zijn en die desgevallend de bepalingen betreffende de wekelijkse rustdag naleven;
- zij ingeschreven zijn in het personeelsregister van de onderneming die haar activiteit in de winkel uitvoert.

Art. 4. De werknemers kunnen tewerkgesteld worden op maximaal 40 zondagen per jaar.

Art. 5. Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

Art. 6. Onze minister van Tewerkstelling en Arbeid is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 30 mei 1997".

1.3. Met een verzoekschrift dat op 6 augustus 1997 wordt ingediend vordert de verzoekende partij de schorsing van de tenuitvoerlegging van artikel 1, 1°, tweede en derde lid van het voormelde koninklijk besluit van 30 mei 1997. Gelijktijdig wordt een annulatieberoep ingediend.

1.4. Met het arrest nr. 69.905 van 1 december 1997 wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging bevestigd.

1.5. Ondertussen, op 2 oktober 1997, wordt het koninklijk besluit genomen tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 mei 1997 betreffende het tewerkstellen van werknemers op zondag in de kleinhandelszaken die hoofdzakelijk meubelen en tuinartikelen verkopen

(B.S. 22 oktober 1997). Het is artikel 1 van dit koninklijk besluit dat thans met een vordering tot schorsing en een annulatieberoep bestreden wordt. De tekst van die bepaling luidt als volgt :

"In artikel 1, 1°, van het koninklijk besluit van 30 mei 1997 betreffende het tewerkstellen van werknemers op zondag in de kleinhandelzaken die hoofdzakelijk meubelen en tuinartikelen verkopen, wordt tussen de woorden 'bureel-' en 'badkamer-', het woord 'keuken-' ingevoegd".

Het koninklijk besluit van 2 oktober 1997 heeft, net als het initiële besluit van 30 mei 1997, uitwerking met ingang van 7 juni 1997. Door het koninklijk besluit van 2 oktober 1997 zijn onder de meubelen zoals omschreven in artikel 1, 1°, tweede lid van het koninklijk besluit van 30 mei 1997, tevens de keukenmeubelen begrepen. Wat echter niet gebeurd is -en dit grieft de verzoekende partij- is de opsomming van het woord "keukengerei" bij de opsomming van de aanverwante produkten, die is opgenomen in artikel 1, 1°, derde lid van het koninklijk besluit van 30 mei 1997;

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt hetgeen volgt :

"A. In hoofdde : onontvankelijkheid wegens gebrek aan belang

Verzoekster heeft geen belang bij het instellen van het verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het KB, noch in hypothese dat men het KB als 'accessorium' zou beschouwen van het KB 30 mei 1997 (zie verder (1)), noch wanneer met het KB als een op zich zelf bestaand besluit zou aanzien (zie verder (2)).

(1) In de hypothese dat Uw Raad het KB als onlosmakelijk samenhangend met het KB 30 mei 1997 zou beschouwen, waarvan artikel 1, 1°, lid 2 en 3 in de tenuitvoerlegging werd geschorst ingevolge Uw arrest van 1 december 1997, spreekt het vanzelf dat het KB, dat precies één van de in hun tenuitvoerlegging geschorste bepalingen van het KB 30 mei 1997 wijzigt

door dit aan te vullen, met name artikel 1, 1°, lid 2 van het KB 30 mei 1997, zich daardoor automatisch zelf niet meer kan handhaven en de tenuitvoerlegging ervan dus ipso facto eveneens is geschorst.

Het verzoekschrift van verzoekster voegt dus niets nieuws toe en is derhalve ontbloom van elk belang.

(2) In de hypothese dat het KB volgens Uw Raad toch een eigen leven zou kunnen leiden, staat in elk geval vast dat door het KB aan de juridisch mogelijk aanvaardbare bezwaren van verzoekster werd tegemoetgekomen.

Inderdaad werd thans in de definitie van 'meubelen', eveneens de term 'keukenmeubelen' opgenomen. Dit was het bezwaar van verzoekster bij uitstek.

Anderzijds kan het bezwaar van verzoekster dat onder 'aanverwante producten' in de zin van artikel 1, 1°, lid 3 van het KB 30 mei 1997, niet de term 'keukengerei' werd vernoemd niet aangenomen worden. Keukengerei kan immers nooit bedoeld zijn in de definitie van 'aanverwante producten', vermits de aanverwante producten in het KB 30 mei 1997 precies werden gedefinieerd als 'deze welke bedoeld zijn voor de aankleding en de presentatie van de meubelen'. Daarentegen doet de term 'keukengerei' op een apart productengamma dat geenszins de 'aankleding' of de 'presentatie' van de meubelen uitmaakt. Het keukengerei kan dus nooit vallen onder het toepassingsgebied van artikel 1, 1°, lid 3 van het KB 30 mei 1997.

Vermits keukengerei in elk geval niet is bedoeld door artikel 1, 1°, lid 3 van het KB 30 mei 1997, heeft verzoekster er ook geen belang bij om de schorsing van het bestreden KB te vorderen in de mate dit niet artikel 1, 1°, lid 3 van het KB 30 mei 1997 zou aanvullen met de term 'keukengerei'";

2.2. Overwegende dat het thans bestreden artikel 1 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1997 onlosmakelijk verbonden is met het door de Raad geschorste artikel 1, 1°, derde lid, van het koninklijk besluit van 30 mei 1997, en het geen op zichzelf staande betekenis heeft; dat het op het eerste gezicht dan ook verdedigbaar lijkt te stellen dat de schorsing van artikel 1, 1°, derde lid, van het (basis) koninklijk besluit van 30 mei 1997 van rechtswege de schorsing van de thans bestreden latere wijziging van dit koninklijk besluit teweegbrengt; dat in die optiek de verzoekende partij geen belang heeft bij de voorliggende vordering,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier mei 1900 achtennegentig, door :

de HH. A. BEIRLAEN, wnd. voorzitter, staatsraad,
M. MILOJKOWIC, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

A. BEIRLAEN.